

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Τελειώνει το 1929 και ακόμα να δημοσιευτή το περίφημο Διάταγμα για τή Δημοτική ψήφο. Περνάει τάχα τήν τελευταία του περιπέτεια; Έχει περάσει από τόσες πολλές, ώστε καταντά να μή τολμούμε να τὸ ἐλπίζομε. Ἀφοῦ ἐπέισθησαν πρωθυπουργοὶ καὶ ὑπουργοὶ χρειάζεται τώρα να κάνη τὸ μεγάλο βήμα καὶ ἡ Ἑλληνική γραφειοκρατία. Καὶ δὲν εἶναι δὰ μικρὸς αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἄθλος. Ὅμως μιὰ πού ξεπεράσαμε τόσους ἄλλους; θὰ τὸν ξεπεράσωμε κι αὐτόν. Ἐχομε πάντα ὑπ' ὄψει μὲς πῶ; ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ μισὸ τοῦ ὄλου καὶ δὲ χάνομε πότε τὴ πίστη στὴν τελικὴ νίκη.

* *

Πολύπαθος νόμος «περὶ ἐξωγάμων τέκνων» δὲν φαίνεται πὼς θὰ ἡσυχάσει κι αὐτὸς ἀπὸ τὶς ἀλλεπάλληλες περιπέτειες. Ἦδη κατατίθεται νέο νομοσχέδιο πὸ χειροτερεύει πολὺ τὸν ὑπάρχοντα νόμο ὅπως θὰ ἐκθέσωμε ἀναλυτικὰ στὸ ἐρχόμενο φύλλο. Σ' ὅλες αὐτὲς τὶς μεταβολὲς πεῦχει ὑποστῆ ὁ νόμος αὐτὸς, ἀνάλογες μὲ τὴν ἰδιουργασία, τὶς διαθέσεις καὶ τὰ προσωπικὰ ἀκόμα συμφέροντα τῶν διαφόρων ὑπουργῶν καθρεπτίζεται ὅλη ἡ προχειρολογία καὶ ἀκόμα χειρότερα καὶ ἡ προσωπικὴ *συμφεροντολογία* πὸ κανονίζουν τὴν πολιτικὴ τοῦ Κράτους σὲ τόσα ζητήματα μὲ τεράστια κοινωνικὴ σημασία. Ἡ ἀχαρακτήριστη παλινωδία τοῦ Κράτους, στὸ ζήτημα τῶν ἐξωγάμων, ἡ πραγματικὴ ἀστοργία τοῦ πρὸς πλῆθος παιδιῶν πὸ τὸς στερεῖ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ μὴ δίνοντάς τους τὴ πειρὸ στοιχειώδη προστασία, δταν τὸ ἴδιο κῦτὸ Κράτος ἐξαγγέλει μέτρα ὑγιεινῆς προνοίας καὶ προστασίας τοῦ παιδιοῦ ἀποτελοῦν ἀπλᾶ καὶ μόνον τραγικὴ εἰρωνία πρὸς κάθε δῆθεν ἀνακαινιστικὴ του προσπάθεια. Καὶ δταν μιὰ φιλελεύθερη Κυβέρνηση καταργεῖ τὰ λίγα ἔστω εὐεργετήματα πὸ ὄσοε στὰ ἀτυχεα αὐτὰ παιδιά μιὰ Διχατορία, θᾶπρεπε νὰ αἰσθάνεται ντροπὴ. Καὶ ὁ τύπος πὸ ἐξαγγέλλει μὲ ἱκανοποίηση τὴν ὀπισθοδρομικὴ μεταβολὴ ἐνὸς νόμου πὸ καὶ τώρα μάλιστα ἐξασφαλίζει σὲ λίγα παιδιά λίγα ψίχουλα προστασίας, γιὰ τὴν Ἰησουϊτικὴν *δῆθεν* προστασία τῆς οἰκογένειας, θᾶπρεπε νὰ αἰσθάνεται βαρειά τὴν εὐθύνη στὴν ἀγγελία κάθε νέας ἐκθέσεως παιδιοῦ καὶ κάθε νέου ἐγκλήματος παιδοκτονίας. Τὴν εὐθύνη γιὰ ἐλ* αὐτὰ δὲν τὴν ἔχουν οἱ εὐτυχεες μάνες, τὰ κοινωνικὰ αὐτὰ θύματα. Τὴν ἔχει τὸ

κράτος που επλίζει τὸ χέρι τῆς μάνας, μαζὺ μδλους
ἔτσι τὸ διευθύνουν, γιὰ νὰ σκοτώνει τὸ ἴδιο τῆς τὸ
παιδί. Ἀλλὰ ποῦ συνείδηση γιὰ δλ' αὐτά!